

Tilhørerne, i alt Fald paa den højtærede Kultusminister, idet han udtalte sig velvillig; han siger Sp. 4174—75 at „jeg“ — det var den højtærede Kultusminister — „agter paa Tillægsbevillingsloven at stille Forslag om yderligere 100 Kr. til Støtte for det Tidsskrift, som vil miste de 100 Kr., naar der ikke kommer saadant Forslag frem“. Der forelaa altsaa et bestemt Løfte fra Ministerens Side, hvorefter ikke blot jeg, men ogsaa Udgifterne af det paagældende Tidsskrift, selvfølgelig have haft den Forventning, at de 100 Kr. vilde blive bevilgede. Den højtærede Minister vil derfor forstaa, at det har undret os ikke at se noget Forslag fra hans Side om disse 100 Kr. paa Tillægsbevillingsloven. Jeg gaar naturligvis ud fra, at det er en Forglemmelse, som man selvfølgelig godt kan forstaa, naar henses til de mange Spørgsmaal, som det paahviler den højtærede Minister at beskaeftige sig med. Spørgsmaalet om Tillægsbevillingen skal jeg ikke gaa videre ind paa, det vil formentlig rette sig af sig selv. Men man er endvidere gaaet ud fra efter dette Løfte fra Ministeren, og da Sagen ikke mødte Modsigelse fra Finansudvalgets Side, at det i det hele var Mening fremtidig at lade det paagældende Tidsskrift beholde denne Bevilling, som det en Gang havde faaet den Hjemmel til, som Kultusministeren selv havde anerkendt. Det var derfor ogsaa med nogen Forundring, at man saa Posten opført paa Finanslovsforlaget for det kommende Finansaar med 300 Kr. Derfor er det, jeg har tilladt mig at stille det Forslag, jeg her har stillet. Omendskønt jeg jo ikke tør gaa ud fra, at det er lige saa givet, at det vil blive accepteret, som at den indløbne Fejl vil blive rettet paa Tillægsbevillingsloven, tillader jeg mig nu i Henhold til de Betragtninger, jeg har gjort gældende, at gaa ud fra, at man vil finde det rigtigt at acceptere det Forslag, jeg her har tilladt mig at stille. Jeg nævnte før, at det blev paaberaabt i Fjor, at det var for en anden Forenings Skyld, at Nedsættelsen var sket, idet den skulde have lige saa meget som vor Forening. Jeg skal ikke komme ind paa at rekommandere eller misrekommandere den anden Forening. Den arbejder for et System, jeg ikke kender noget til;

det kan maaske være godt, men har i alt Fald ikke bevist sig at være godt, særlig da ikke til parlamentarisk Brug, det har saaledes vist sig ved Prøverne til Optagelse i Rigsdagens Tjeneste ingenlunde at kunne fyldestgøre Fordringerne. Men det skal jeg lade ligge. Det forekommer mig ogsaa at være overordentlig underordnet, hvilken af disse Foreninger der er den ældste eller den yngste, og hvilket Tidsskrift der er ældst eller yngst. Det afgørende, naar man vil lægge en fornuftig Betragtning af dette Spørgsmaal til Grund, maa formentlig være det, at det ene gaar ud paa at virke for det Gabelsbergerske Stenografsystem, som har baaret Rigsdagens Arbejde i over 50 Aar paa sit Omraade, som altsaa er prøvet i saa langt et Tidrum og har bestaaet sin Prøve; der har i alt Fald ikke mig bekendt været klaget derover. Paa den anden Side staar et ganske nyt System, som maaske er godt, men i alt Fald ikke endnu har bevist det allermindste derom. Jeg kan ikke andet end fastholde min Betragtning fra i Fjor, at det forekommer mig højest mærkværdigt, at man til Fordel for et nyt opdukkende System — og af den Slags er der Hundreder og kan komme flere — vil nedsætte det Tilskud, man gennem en Aarrække har ydet til det gamle Systems eneste Tidsskrift, det gamle System, som har den utvivlsomme store Fortjeneste af Rigsdagens Arbejde, og som har været baaret oppe ved selve Rigsdagens Hjælp, idet Rigsdagen i den lange Aarrække har holdt specielt Kursus til Undervisning deri. Med disse Ord skal jeg tillade mig at anbefale dette lille Forslag.

Ministeren for Kirke- og Undervisningsvæsenet (Sthyr): Jeg maa maaske begynde med at svare paa det sidste, da det er en temmelig lille Sag, som vi maaske hurtig kunne blive færdige med. Jeg skal indrømme, at naar Bevillingen ikke findes paa Tillægsbevillingsloven, er det en Forglemmelse, men det kan maaske oprettes. Naar den i Aar er genoptagen paa Finansloven med 300 Kr., er Sammenhængen den, at der fra den anden Forening indkom en Skrivelse til Ministeriet, hvor der for det paagældende System blev talt lige saa